

РІШЕННЯ

іменем України

28 лютого 2011 року

м.Камінь-Каширський

Камінь-Каширський районний суд Волинської області

в складі: головуючого – судді Гамули Б.С.,

при секретарі Семенюк О.В.,

з участю: позивача ОСОБА_1,

представника позивача ОСОБА_2,

представника відповідача ОСОБА_3,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в місті Камінь-Каширському цивільну справу за позовом ОСОБА_1 до Камінь-Каширської центральної районної лікарні про виплату премії,

встановив:

5 січня 2011 року ОСОБА_1 звернулася в суд з позовом до Камінь-Каширської центральної районної лікарні про виплату премії, в якому зазначає, що працює на посаді лікаря акушер-гінеколога поліклінічного відділення Камінь-Каширської ЦРЛ. Наказом головного лікаря від 25 грудня 2009 року № 185-од, окрім позивача та ще двох лікарів, за рахунок економії фонду заробітної плати було премійовано всіх лікарів даної лікарні в розмірі 1000 грн. Вважає, що крім особистої помсти головного лікаря, інших підставних причин для невиконання їй премії не було. В підтвердження цього зазначає акт ревізії фінансово-господарської діяльності Камінь-Каширської ЦРЛ від 3 березня 2010 року № 330-14/4, в якому відмічені порушення, що стосуються невиконання премії лікарям ОСОБА_1,

ОСОБА_5 та ОСОБА_6 Крім того, на час виплати премії позивач була членом профспілкового комітету районної лікарні, а тому виплата даного заохочення була однією з гарантій для працівників, обраних до профспілкових органів, яка відповідачем порушена.

Посилаючись на зазначені обставини, просить суд постановити рішення, котрим зобов'язати Камінь-Каширську центральну районну лікарню виплатити їй премію за 2009 рік в розмірі 1000 грн.

Позивач ОСОБА_1 та її представник ОСОБА_2 в судовому засіданні позовні вимоги підтримали повністю. Пояснили, що відповідач безпідставно позбавив позивача премії за 2009 рік. Жодних стягнень ОСОБА_1 не має, крім того, в 2010 році їй присвоєно вищу категорію лікаря акушер-гінеколога. Крім того, на засіданні профкому райлікарні було прийнято рішення преміювати ОСОБА_1, однак це рішення головний лікар до уваги не взяв. Просять позов задовольнити повністю.

Представник відповідача Камінь-Каширської ЦРЛ ОСОБА_3 позовні вимоги не визнала. Пояснила, що згідно правил внутрішнього трудового розпорядку для працівників Камінь-Каширської ЦРЛ застосовуються заохочення, зокрема у вигляді премії, за зразкове виконання трудових обов'язків, успіхи в наданні медичної допомоги населенню та за інші досягнення, чого позивачем у 2009 році не здобуто. Крім того, відносно ОСОБА_1 управлінням охорони здоров'я Волинської облдержадміністрації проводилось службове розслідування відносно ненадання кваліфікованої медичної допомоги жителям с. Воєгоще Камінь-Каширського району ОСОБА_7, що привело до внутріутробної загибелі плоду. Також вказала, що відмічені в акті ревізії порушення фінансово-господарської діяльності лікарні щодо невиконання премії ОСОБА_1 стосуються лише процедури видачі наказу про преміювання, зокрема те, що він не погоджений з профкомом. Дані порушення були усунуті й жодних зауважень з боку КРВ у Камінь-Каширському районі в подальшому не було. Крім того, наказ про преміювання виданий головним лікарем на основі рішення медичної ради Камінь-Каширської ЦРЛ від 22 грудня 2009 року, де переховано прізвища лікарів, яким слід надати премію та яких слід позбавити даного заохочення. Просить відмовити в задоволенні позову.

Свідки ОСОБА_8, ОСОБА_9 в судовому засіданні пояснили, що являються відповідно головою профкому та головним бухгалтером Камінь-Каширської ЦРЛ. ОСОБА_8 пояснив, що наказ про преміювання працівників лікарні від 25 грудня 2009 року № 185-од був погоджений з профспілковим комітетом значно пізніше дати його видачі, приблизно після 20 січня 2010 року. Однак будь-яких зауважень щодо наказу в членів профкому не було, окрім питання преміювання лікаря акушер-гінеколога ОСОБА_1 З цього приводу було прийнято рішення рекомендувати головному лікарю переглянути питання про преміювання ОСОБА_1, на що було отримано відповідь, в якій були відмічені недоліки в її роботі та відмовлено у виплаті премії. Щодо якості роботи позивача, то будь-яких скарг на її дії до профкому не надходило. Свідок ОСОБА_9 пояснила, що порушення відмічені в акті ревізії стосуються лише процедури нарахування та виплати премії, які були усунуті в процесі роботи.

Заслухавши пояснення сторін, показання свідків, проаналізувавши матеріали справи, суд вважає позов безпідставним і таким, що до задоволення не підлягає.

З пояснень сторін, оглянутих в судовому засіданні письмових доказів встановлено, що ОСОБА_1 працює на посаді лікаря акушер-гінеколога поліклінічного відділення Камінь-Каширської ЦРЛ, крім того, з 2005 року по липень 2010 року була членом профспілкового комітету даної лікарні. Наказом головного лікаря від 25 грудня 2009 року № 185-од, виданого на основі рішення медичної ради лікарні від 22 грудня 2009 року, окрім позивача та ще двох лікарів ОСОБА_5, ОСОБА_6, за рахунок економії фонду заробітної плати було премійовано всіх лікарів даної лікарні в розмірі 1000 грн. Не погоджуючись з даним наказом, позивач ОСОБА_1 винесла це питання на обговорення засідання профкому лікарні, де було прийнято рішення рекомендувати головному лікарю переглянути питання щодо позбавлення премії ОСОБА_1 Листом від 1 лютого 2010 року головний лікар ОСОБА_10 відмовив у виплаті премії, в якому посилався на встановлені під час службової перевірки недоліки в роботі лікаря акушер-гінеколога ОСОБА_1

Відповідно до ст. 94 КЗпП України заробітна плата – це винагорода, обчислена, як правило, у грошовому виразі, яку власник або уповноважений ним орган виплачує працівникові за виконану ним роботу. Розмір заробітної плати залежить від складності та умов виконуваної роботи, професійно-ділових якостей працівника, результатів його праці та господарської діяльності підприємства, установи, організації і максимальним розміром не обмежується.

Згідно ст. 2 Закону України „Про оплату праці” структура заробітної плати складає: основна заробітна плата, додаткова заробітна плата та інші заохочувальні та компенсаційні виплати, до яких належать виплати у формі винагород за підсумками роботи за рік, зокрема, премії.

Згідно ст.ст. 143, 144 КЗпП України до працівників підприємств, установ, організацій можуть застосовуватись будь-які заохочення, що містяться в затверджених трудовими колективами правилах внутрішнього трудового розпорядку. Заохочення застосовуються власником або уповноваженим ним органом разом або за погодженням з виборним органом первинної профспілкової організації (профспілковим представником) підприємства, установи, організації.

Зазначеними нормами закону передбачено право керівника установи, а не його обов’язок застосовувати до окремих працівників передбачені правилами внутрішнього трудового розпорядку заохочення, зокрема, премії. Підставою для преміювання працівника є його зразкове виконання службових обов’язків або особливі досягнення в роботі. В судовому засіданні позивачем не наведено таких підстав, як і не наведено представником відповідача належних доказів порушення ОСОБА_1 трудової дисципліни або неналежне виконання своїх службових обов’язків.

Як зазначено в положенні про преміювання працівників Камінь-Каширської ЦРЛ питання преміювання працівників лікарні вирішує керівник за погодженням з профкомітетом і оформляється наказом.

Виплата премії лікарям Камінь-Каширської ЦРЛ за підсумками роботи у 2009 році проводилась згідно наказу головного лікаря від 25 грудня 2009 року, в подальшому погодженого профкомом лікарні. В даному наказі, який є чинним на даний час, відсутнє прізвище позивача ОСОБА_1, а тому підстав для зобов'язання відповідача виплатити позивачу премію за 2009 рік в сумі 1000 грн. немає.

Безпідставними є посилання позивача як на доказ незаконного позбавлення її премії на акт ревізії фінансово-господарської діяльності Камінь-Каширської ЦРЛ від 3 березня 2010 року № 330-14/4, оскільки відмічені в ньому порушення стосуються лише процедури видачі наказу про виплату премії, однак на його законність не впливають.

Також не ґрунтується на законодавстві твердження позивача про те, що позбавлення її премії порушує надані їй ст. 252 КЗпП України гарантії як працівника обраного до профспілкового органу, так як жодних передбачених діючим законодавством обов'язкових виплат вона не позбавлена.

З цих підстав у задоволенні позову слід відмовити.

У відповідності до ст. 88 ЦПК України суд стягує з позивача в користь держави 37 грн. витрат на інформаційно-технічне забезпечення розгляду справи та звільняє від сплати судового збору, як постраждалу внаслідок Чорнобильської катастрофи.

Керуючись ст.ст. 4, 10, 11, 60, 88, 209, 212-215 ЦПК України, ст.ст. 94, 143, 144, 252 КЗпП України, ст. 2 Закону України „Про оплату праці”, суд

в и р і ш и в :

В задоволенні позову ОСОБА_1 до Камінь-Каширської центральної районної лікарні про виплату премії відмовити.

Стягнути з ОСОБА_1 в дохід держави 37 (тридцять сім) гривень витрат на інформаційно-технічне забезпечення розгляду справи.

Рішення може бути оскаржене в апеляційному порядку до судової палати у цивільних справах Апеляційного суду Волинської області через Камінь-Каширський районний суд шляхом подачі апеляційної скарги в десятиденний строк з дня проголошення рішення.

Судья:

Б. С. Гамула